

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni împotriva Elenei Cartașova cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 prin care a fost admis apelul declarat de Elena Cartașov, casată integral hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 22 august 2014, reprezentantul ÎCS „Red Union Fenosa” SRL, avocatul Nicolae Strulea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Cartașova cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în perioada lunilor noiembrie 2011 – martie 2012, Elena Cartașova a acumulat o datorie pentru energia electrică consumată în mărime de 612, 60 lei.

Menționează că a informat-o repetat pe Elena Cartașova, despre încălcarea termenului de achitare și obligația acesteia de stingere a datoriei prin reclamație, pe care a ignorat-o.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 8, 9, 512, 514, 572-576, 602, 603 și 610 Cod civil, pct. 49, 50, 51, 80, 84, 86, 88 din Regulamentul aprobat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, art. 46 alin. 5, 6 din Legea nr. 124-XVIII din 23 decembrie 2009, art. 12 din Legea nr. 1525-XIII din 19 februarie 1998 cu privire la energetică, art. 166 – 168 CPC.

Solicită admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea din contul Elenei Cartașova datoriei în mărime de 612, 60 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de

taxă de stat în mărime de 270 lei, citare publică în mărime de 154 lei și asistență juridică în mărime de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată, încasat de la Elena Cartașova în beneficiul ÎCS „Red Union Fenosa” SA suma de 612, 60 lei – datorie pentru consumul de energie electrică, cheltuielile judiciare de plată a taxei de stat în sumă de 270 lei, citare publică în mărime de 154 lei și suma de 500 lei, sub formă de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 1536, 60 lei, în rest cerința încasării cheltuielilor de asistență juridică a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat de Elena Cartașova, casată hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 și emiterea o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS „Red Union Fenosa” SA împotriva Elenei Cartașova cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

La 18 ianuarie 2016, reprezentantul ÎCS „Red Union Fenosa” SRL, avocatul Nicolae Strulea a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 și menținerea hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015.

În motivarea recursului a invocat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Elena Cartașova deține dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 113 din bd. Mircea cel Bătrîn, 11, mun. Chișinău din data de 14 martie 2001, unde își are și viza de domiciliu, loc la care se furnizează energia electrică.

Susține că datoria solicitată de a fi încasată, reprezintă consumul de energie electrică pentru perioada lunilor noiembrie 2011 – martie 2012 pentru folosirea ascensoarelor și pentru iluminarea scărilor, care se împarte egal între toți locatarii blocului.

Menționează că în conformitate cu pct. 8 din Anexa nr. 4 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la reconectări la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, prin care se stabilește că locatarii care au lipsit mai mult de 15 zile se vor adresa întreprinderilor respective în vederea recalculării plăților pentru serviciile comunale și alte servicii în termen de 15 zile din data sosirii, în caz contrar recalculările nu se vor efectua. Iar, pct. 9 prevede că în caz de neachitare a plăților respective în termenele stabilite, perceperea datoriilor se va efectua pe cale judiciară.

Mai reține că potrivit art. 51 din Legea cu privire la energia electrică, precum și pct. 80 din Regulament, plata energiei electrice consumate se efectuează în baza facturii, emisă lunar de către furnizor și înmănată consumatorului final sau expediată prin poștă, iar conform pct. 49 lit. (c) din Regulament, consumatorul final este obligat să achite integral plata pentru energia electrică și penalitățile, în termenele stabilite și indicate în factură.

Indică că necătând la faptul cu cine a fost semnat contractul de furnizare a energiei electrice, obligația de plată îi revine atât părții pe contract, cât și proprietarului sau gestionarului imobilului.

Invocă că Recomandarea nr. 11 al Curții Supreme de Justiție, stipulează că chiar dacă legea prevede că agenții economici care furnizează/prestează servicii de gospodărie comunală fără contracte cu utilizatorii, în caz de neachitare a sumelor datorate, pot acționa conform prevederilor alin. (2) – (4), nu se acceptă aplicarea acesteia decât în cazurile când contractele lipsesc cu desăvârșire.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 06 noiembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 152), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 ianuarie 2016, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Fiind investită cu judecarea pricinii civile la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Red Union Fenosa” SA împotriva Elenei Cartașova cu privire la încasarea datoriei, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii și a încasat de la Elena Cartașova în beneficiul ÎCS „Red Union Fenosa” SA suma de 612, 60 lei ce constituie datoria pentru consumul de energie electrică, cheltuielile judiciare de plată a taxei de stat în sumă de 270 lei, citare publică în mărime de 154 lei și suma de 500 lei, sub formă de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 1536, 60 lei, în rest cerința încasării cheltuielilor de asistență juridică a fost respinsă.

Judecând apelul declarat de Elena Cartașova, instanța de apel l-a considerat întemeiat și, casând hotărârea primei instanțe, a emis o nouă hotărâre prin care a respins acțiunea și a încasat din contul ÎCS „Red Union Fenos” SA în beneficiul Elenei Cartașova taxa de stat în sumă de 202, 50 lei, achitată la depunerea apelului.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel, cu referire la certificatul nr. 619 din 29 septembrie 2014, eliberat de președintele APLP 54/219, a constatat că în apartamentul nr. 113 situat pe bd. Mircea cel Bătrîn, 11, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate Elenei Cartașova nu locuiește nimeni.

A mai reținut instanța de apel că între furnizorul ÎCS „Red Union Fenosa” SA și consumatorul Elena Cartașova nu a fost încheiat contract de furnizare a energiei electrice pe spațiul de consum comun, iar dreptul de a solicita achitarea datoriei pentru energia electrică consumată îi aparține APLP 54/219, care dispune de contract

pentru furnizarea energiei electrice, încheiat cu furnizorul ÎCS „Red Union Fenosa” SA pe spațiul de consum comun.

Instanța de recurs constată, însă, că atât instanța de apel, cât și prima instanță au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar și au interpretat eronat normele de drept material aplicabile la caz, fapt ce a dus la adoptarea soluțiilor greșite în pricina dată.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs relevă că înaintând acțiunea împotriva Elenei Cartașova, ÎCS „RED Union Fenosa” SA, a solicitat încasarea datoriei în mărime de 612, 60 lei, ce constă din plata pentru energia electrică perioada noiembrie 2011 – martie 2012, ce constă din energia pentru folosirea ascensoarelor și pentru iluminarea scărilor, care se împarte egal între toți locatarii blocului.

Conform art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Iar conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs relevă că, deși prima instanță întemeiat a menționat că la materialele dosarului lipsesc careva probe care ar confirma că Elena Cartașova a efectuat plata pentru energia electrică ce constă din energia pentru folosirea ascensoarelor și pentru iluminarea scărilor, se constată că concluzia cu privire la încasarea sumei în mărime de 612, 60 lei este neîntemeiată.

Or, este incontestabil că reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată, susținută de către reprezentantul ÎCS „Red Union Fenosa” SA pe parcursul examinării cauzei, perioada pentru care se solicită încasarea datoriei de la Elena Cartașova, în mărime de 612, 60 lei este indicată perioada *noiembrie 2011 – martie 2012*.

În același timp, conform facturilor fiscale expediate în adresa Elenei Cartașova, pentru perioada noiembrie 2011 – martie 2012 (f. d. 27 – 31), perioadă pentru care, de altfel, se solicită încasarea datoriei, rezultă o sumă de doar 105, 03 lei, și nu suma de 612, 60, solicitată de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA pentru această perioadă.

Mai mult, rămâne neînțeleasă reținerea primei instanțe în sensul că potrivit facturilor pentru plata energiei electrice consumate, s-a constatat că în perioada noiembrie 2011 – martie 2012 către apartamentul nr. 113 din bd. Mircea cel Bătrân, 11, mun. Chișinău, de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA a fost livrată energie electrică.

Or, însuși reprezentantul ÎCS „Red Union Fenosa” SA a invocat că datoria Elenei Cartașova la energia electrică s-a format ca urmare a neachitării de către aceasta pentru energia întrebunțată la folosirea ascensoarelor și iluminarea scărilor, care se împarte egal între toți locatarii blocului, în acest sens invocând prevederile pct. 35 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, adoptat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010.

În același timp, instanța de recurs reține ca lipsită de suport concluzia instanței de apel, precum că dreptul de a solicita achitarea datoriei pentru energia electrică consumată îi aparține APLP 54/219, care dispune de contract pentru furnizarea energiei electrice, încheiat cu furnizorul ÎCS „Red Union Fenosa” SA pe spațiul de consum comun.

Asta deoarece, la materialele dosarului nu se regăsește un astfel de contract, ce ar demonstra că anume APLP 54/219 este în drept să înainteze cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Cartașova cu privire la încasarea datoriei pentru furnizarea energiei electrice pe spațiul de consum comun.

Nici susținere intimă Elena Cartașova, cu referire la certificatul nr. 619 din 29 septembrie 2014, eliberat de președintele APLP 54/219, precum că în apartamentul nr. 113 situat pe bd. Mircea cel Bătrîn, 11, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate Elenei Cartașova nu locuiește nimeni, nu constituie temei de respingere a cerinței cu privire la încasarea datoriei pentru furnizarea energiei electrice.

Este de observat, în acest sens, că datoria formată este pentru furnizarea energiei electrice pe spațiul de consum comun, care conform prevederilor pct. 35 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei electrice, adoptat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, urmează a fi repartizată egal între toți locatarii blocului.

În același timp, instanța de recurs constată că, reieșind din acțiunea înaintată de către ÎCS „Red Union Fenosa”, a fost solicitată încasarea de la Elena Cartașova a datoriei formate pentru consumul de energie electrică *pentru perioada noiembrie 2011 – martie 2012*.

Iar conform facturilor anexate la materialele pricinii pentru această perioadă suma constituie 105, 03 lei (noiembrie 2011 – 19,80 lei, decembrie 2011 – 21,50 lei, ianuarie 2012 - 22,51 lei, februarie 2012 – 20,17 lei, martie 2012 – 21,08 lei) și nu 612, 60 lei, după cum se indică în cererea de chemare în judecată.

Or, în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (3) CPC, instanța de judecată adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Ca urmare, se constată atât netemeinicia deciziei instanței de apel cu privire la respingerea integrală a cererii cu privire la încasarea datoriei, cât și a hotărârii primei instanțe prin care a fost admisă integral cererea de chemare în judecată în partea dată.

Totodată, instanța de recurs constată că cerința ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată ce ține de acordarea asistenței juridice, urmează a fi respinsă integral.

Într-adevăr, potrivit art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, *în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile*.

În speță, însă se constată că avocatul Nicolae Strulea nu a reprezentat interesele ÎCS „Red Union Fenosa” în instanțele de judecată, nu a dat explicații pe marginea pretențiilor înaintate, pricina nefiind catalogată și ca una de complexitate înaltă.

Mai mult, la acest capitol instanța de recurs va reține și faptul că ÎCS „Red Union Fenosa” SA are statut de persoană juridică, care dispune de un personal calificat în domeniul juridic.

În același timp, prin prisma prevederilor art. 94 alin. (1) CPC, care indică că dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, instanța de recurs conchide de a încasa de la Elena Cartașova în beneficiul ÎCS „Red Union Fenosa” SA cheltuielile de judecată ce țin de taxa de stat în mărime de 100 lei.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a admite acțiunea parțial.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 și hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 20 ianuarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni împotriva Elenei Cartașova cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni.

Se încasează de la Elena Cartașova în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni datoria pentru consumul energiei electrice în sumă de 105 (una sută cinci) lei 03 bani.

Se încasează de la Elena Cartașova în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cheltuielile de judecată ce constituie din taxa de stat în mărime de 100 (una sută) lei.

În rest cererea de chemare în judecată se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Ala Cobăneanu